

Mina drömmars stad

Per Anders Fogelström

Download now

Read Online ➔

Mina drömmars stad

Per Anders Fogelström

Mina drömmars stad Per Anders Fogelström

En sommarkväll 1860 kommer Henning vandrande till staden han drömt om. Det är den stora omvandlingens tid: industrier växer fram och nya möjligheter öppnar sig.

Det här är den första delen i *Per Anders Fogelbergs* romankrönika om arbetarklassens utveckling i Stockholm under drygt hundra år.

Mina drömmars stad Details

Date : Published 1995 by Albert Bonniers Förlag (first published 1960)

ISBN : 9789100559854

Author : Per Anders Fogelström

Format : Paperback 301 pages

Genre : Classics, European Literature, Swedish Literature, Historical, Historical Fiction, Fiction, Cultural, Sweden

 [Download Mina drömmars stad ...pdf](#)

 [Read Online Mina drömmars stad ...pdf](#)

Download and Read Free Online Mina drömmars stad Per Anders Fogelström

From Reader Review Mina drömmars stad for online ebook

Olle Lindeborg says

Per Anders Fogelström är en av Sveriges mest uppburna författare. Frågan är om hans serie böcker om Stockholm inte också är några av landets absolut populäraste. Vad har ni själva för relation till Per Anders Fogelström?

I första delen, Mina drömmars stad, får vi möta ett fattigt Stockholm. Det är slutet av 1800-talet. På Södermalm bor arbetarna trångt och ständigt kommer det mer folk från landsbygden som söker lyckan i storstaden.

På gatorna är det ett ständigt folkvimmel. Gatuförsäljare, uteliggare, prostituerade, hemmafruar och fylltrattar trängs med varandra.

En genomgående tanke som slår mig: Tänk att det såg ut så här i Stockholm för ungefär 150 år sedan. Det är inte särskilt lång tid. När jag tänker efter.

Samhället utvecklas. Snabbt. Och den här boken är en fin skildring över det.

Merkurius says

En otroligt välskriven skildring om Stockholms stad och utvecklingen från år 1860 och framåt. Miljö- och personbeskrivningarna är mycket detaljerade, vilket som gör att man kan se både platser och ansikten framför sig och faktiskt förstå hur det var att leva på den tiden. Även fast böckerna är gamla tycker jag att dem håller bra idag, och detta känns som ett måste att ha läst innan man dör - i alla fall så länge man bor i Sverige och är intresserad av historia.

I bokserien får man följa flera olika släkter och se hur allting utvecklar sig. Mycket spännande!

Rebecka says

I'm quite surprised that I haven't already read this book. It feels like I should have read it 10 years ago at least, but I'm quite happy I read it now. I don't know how historically accurate the book is, but it *feels* incredibly real. It feels like it was actually written by someone who lived in Stockholm in 1860. And Stockholm in 1860 more or less feels like it could have been Stockholm in 1560. All Scandinavians need to read this book to realize that, not that awfully long ago, we lived in a piss poor part of the world where people worked themselves to death, and where your life was more or less over at 30.

Now that I've read the entire book, I'm just left feeling a bit sad. While I was reading it, however, I was quite frustrated with human nature, which really shows a pretty face in poverty stricken societies. You really understand how prohibition could be a great idea, seen how weak most men (and some women) are.

Bjorn says

The boy dreamed. The city waited.

Today would have been Per Anders Fogelström's 100th birthday, and I'm trying to sum up some thoughts on his most well-known and -loved achievement, the *City* series; five novels tracking the growth of Stockholm, and of Swedish society, from 1860 to 1968. A time when my country went from being a dirt-poor, rural backwater at the edge of Europe to being a (mostly) working democracy with one of the highest standards of living in the world for (almost) everyone. *How We Got Here*.

1860: The 15-year-old orphan Henning Nilsson arrives in Stockholm to look for work. If not for brand new railway and the factories that are springing up (child labour, 12-hour days, you know the drill), you'd be forgiven for thinking it's 2-300 years earlier; Stockholm, and especially the south side where the poor folk live, is a shanty town, two families in every room. A quarter of the population would eventually flee to the US. The people who could at least farm for a living out in the country are forced to make money or starve, and the only jobs available are hard. But Henning meets Lotten and together they try to make a go of it - to improve their lives at least a little, to pass something on to their children even if it's just food on the table, even if it's just not having to work yourself to death before your 40th birthday.

1860. It sounds forever ago, especially for someone like me who's never had to starve or fear dying of cholera or TBC, but then I think about it. My grandfather, who I knew well, was born in 1906. He remembered the last great famine during WWI, he remembered getting the right to vote, he'd known people who remembered the mid-19th century. He never threw anything away. That's how close it is. What we have isn't god-given, it was earned.

Like I said, the series sets about describing how a people rise from nothing, but it does so with a tight lens. Keeps the focus on the Nilsson family and a few others, stays with the characters for their whole lives. One of Henning's and Lotten's children is adopted by a rich family (young enough to adapt, old enough to remember his old family and live with a lifetime of guilt), giving Fogelström access to both worlds. But it's with the workers on the southside that his sympathies lie, often with the women, the ones who have the furthest to go, and he follows them in detail, step by step including those who stumble and fall and (sometimes) get up again. From serfdom to democracy and wealth in four generations ... Yeah, that's the big story, but the one he tells is of the characters. Of Henning who works himself into an early grave, of his daughter Emelie who has to spend her whole life taking care of the whole family, of all the children and grandchildren and great-grandchildren who do their part in wrenching something out of nothing. Or nothing out of something, in some cases. New ways of being men, of being women, of being of being citizens, new opportunities and new challenges. But all told through the day-to-day drudgery that only gets better so very slowly from each person's perspective. If it gets better at all. I haven't wept over a book this much in years.

Fogelström's sense of presence, of prescience. Even when describing 1860, he captures the hustle and bustle of the city I've made home. Even when describing 1960, he echoes the 100 years that have passed in both the people and the buildings. It's a book in four dimensions. Nobody here feels like they're drawn in sepia tones, they all live and struggle in the now.

I read the first book in school, then re-read it a few years ago, then read the next four parts this year. I moved to Stockholm 17 years ago, I can walk along the streets he describes, I can barely imagine what they looked like. Half the city has been levelled with dynamite, the horses replaced with cars and trains, almost all of the old houses are gone (the new ones are all built within the novel) but the little red wooden house Fogelström

had Lotten and Henning move into still stands as a memory.

The flats next to where people worked themselves to death now sell for millions. Despite all the hardship, desperation and failure in these books they're shot through with optimism, that ~~when the kids are united they can never be~~ a fair society can be built with cooperation. It is possible because it happened; Fogelström has Emelie Nilsson see it all unfold. But it's also only possible because people kept working at it. It's not something we are, it's something we have to keep doing.

*She felt the city was in the world, that the world concerned her, that she had to dare walk out into it.
That you have to dare to be home.
The girl dreamed. The world waited.*

"Löftet hade givits: porten till den nya tiden skulle öppnas.

I decemberkvällens mörker böljade människomassorna sorlande och hurrande genom stadens gator. De utkommenderade soldaterna som plötsligt förvandlats från fiender till vänner omfamnades och dunkades i ryggen. Varje människa var nu en vän och bror.

När kungen kom från teatern störtade man fram för att spanna av hästarna och dra vagnen till slottet. Men kung Karl röt och ville ha sina hästar kvar, då sjöng man kungssången och berättade att den folkkäre inte ville att någon svensk skulle göra slavarbete för hans skull. Och hurrade igen.

Operakällarens alla fönster slogs upp, många rutor krossades. Trängseln var lika stor innanför som utanför, sedlar räcktes in genom fönstren och punschbuteljer lyftes ut. Talare stod på krogborden och skrek ut sina hyllningstal utan att kunna göra sig hörda. Tills man hyssjade, sorlet dämpades: August Blanche ska tala! Stod där, festtalaren framför andra, rund som en padda med sin väldiga guppande buk, vita hårtestar fladdrade kring det blanka, rödmosiga ansiktet. Leende och tårögd, säker men ändå stammande av rörelse, orden forsande över läpparna. Knappast någon kunde riktigt uppfatta vad han sa – men något var det om Engelbrekts kamp mot sturiga adelsmän och myndiga prelater. Och folket, det ädla och ofördärvade, som segrat denna dag. Blod skulle ha flutit på gatorna om de privilegierade inte gett upp motståndet. För första gången ville rabulisten och republikanen utbringa en skål för en kung.

Man skålade och hurrade och drog talaren med sig, nu måste representationsreformens upphovsmän hyllas med sång och hurrarop utanför sina bostäder.

Hesa och trötta vände människorna småningom hemåt, ännu burna av vågen, av känslan att tiden var ung, att blommande löften snart skulle förvandlas till närande frukt.

Några unga hamnarbetare sjöng fortfarande på sin väg mot Söder, som rädda för att komma ur ruset.

Men bittra motståndare till reformen gömde sig undan ropen och glädjen, undrade om pack och vettvillingar skulle gripa makten nu när landet sjunkit ner i demokratins djupaste gytta.

Några undrade kanske varför de hurrat så våldsamt. Vad hade egentligen skett? Kanske bara bördens och titlarnas välde utbytts mot ett ännu hårdare, penningens? Porten skulle öppnas – men tröskeln vara så hög att endast de välbärgade kunde klättra fram till medbestämmanderätten."

Före och efter, blodsmaken.

<http://reportagesthlm.blogspot.se/201...>

<http://blogg.dn.se/epstein/2012/11/08...>

Jenny says

När jag i veckan var på Centralen i genomresa passade jag på att köpa några böcker och däribland Mina drömmars stad. Efter att jag läst ut Dickens The Haunted House under den första timmen på tåget norrut plockade jag upp denna och började läsa. Och några timmar därefter hade jag läst ut den. Jag kunde för mitt liv inte lägga ifrån mig Mina drömmars stad. Jag är som besatt av handlingen, karaktärerna och de små historielektionerna. Det är rent av beroendeframkallande och nu lider jag av abstinens.

Det var oerhört länge sedan jag läste en roman med denna grad av historieanknytning och, utan att egentligen veta om det, har jag saknat det. Mycket hade jag redan koll på men händelser som introduktionen av kronan var bara en av de många mindre sakerna jag hade förträngt. Henning Nilsson är en oerhört sympatisk karaktär som jag fäste mig vid redan i första kapitlet. Han kommer gående in till Stockholm barfota utan egentlig plan och det är fruktansvärt uppenbar hur ung han är. Vi får sedan följa honom under 20 år tillsammans med hans familj och utvecklingen av Stockholm.

Den mest emotionella delen i boken var tiden efter att deras barn dött och Lotten går i sorg. Kapitlet då Henning kommer hem med en kälke till barnen och de leker utanför huset fick mig nästan att börja gråta av någon slags tragisk glädje.

Jag är så oerhört fäst vid Hennings familj så det ska bli rolig att följa barnen August och Emelie i nästa bok, Barn av sin stad, som utspelar sig 1880-1900. Det kommer däremot att dröja innan jag läser den eftersom att jag inte äger den för tillfället.

Jakob Halldin says

Favoritserie

Jenny Krondahl says

En bra bok för de som gillar att läsa om förhållanden och livsöden i 1800-talets Sverige. Rekommenderas! Del 2 i serien är påbörjad.

Ebba Sjöholm says

Det började med att mina drömmas stad var en bok vi blev "tvungna" att läsa i skola. Det slutade med att jag ville läsa den igen samt att jag gick på en stadsvandring runt om i stan där boken utspelar sig. Detta är sannerligen en bok som aldrig kommer att bli för gammal för att läsa och är onekligen en bok man BÖR ha läst. Älskar verkligen böcker som är verklighetstroga och framförallt som även är historik baserade. Att boken utspelar sig i min hemstad Stockholm gjorde inte saken värre då jag verkligen känner igen platserna som pekas ut i boken.

Trots att boken ibland använde ett gammaldags och avancerat språk rycks man ändå med i historierna och dras med i lyckan, sorgen och förändringarna som sker. En välvärd läsning helt enkelt!

Karin Lindberg says

Den här boken är så fin. Jag älskar historiska romaner och den här sortens fiktiv dokumentär balanserar verkligen det positiva och det negativa. Älskar Henning! Vanligtvis när jag läser för skolan glömmar jag bort att markera citat men nu fick jag slut på citatmarkörer :D Det känns verkligt, men ändå har man fördelen av en nyare bok då den är lättare att läsa. Vissa delar var kanske lite obehagliga, det är en fin gräns mellan vad man kan skildra "för att det var så det var" och vad som blir lite underligt så att säga.

Lisa says

Stockholm - city of dreams, city of nightmares!

There is nothing objective in my love for this book. I read it in two days, eagerly walking around the settings to follow the characters, looking for what is left of Södermalm's working class life, loving each street, each corner, each view in the hilly landscape in the bitterly cold and snowy, windy rain in early April. Stockholm, the beautiful dreamlike city built on islands in the glittering meeting place between lake and sea. Stockholm, the city where nature has its perfect place. Stockholm, the place where working class people struggled to survive next to representatives of liberal and conservative establishment in the boom years of 19th century industrialisation.

The wooden houses built into the rocks of Södermalm's hills look picturesque to the eye of today, but to those who lived their lives in the cold, wet, damp air, they became dirty traps, carriers of disease and pain. Violence, sexual abuse, drunkenness, hard factory work, tuberculosis, unemployment - the downward spiral of children born in the poor areas in the southern parts of Stockholm was almost inescapable, and the bitterness of those trying as painful as the delirium of those who gave up and let themselves go.

Fogelström's narrative is as captivating as Zola's social studies of Paris, and as heartbreakingly sad. And yet, there are signs of hope in the late 19th century: despite malnutrition and violence, children receive a better education, and workers manage to fight for at least rudimentary rights.

If you walk through Stockholm on a bitter cold April day, knowing what lies behind us after six months of snow and ice and wind and darkness, without any signs of the tiniest and bravest spring flowers yet to be found, snow still lingering in the shadowy parts of gardens and parks, you have to admire the strength of those who made a difference for themselves and their children when they stepped into the emerging modern city to help develop the commodities we now take for granted.

Covered in a woolly hat, a winter coat, a rain coat and warm gloves, I walk uphill and downhill, longing for something warm to drink and eat, thinking of Fogelström's women who spent their days washing clothes without a coin to spare to enter one of the many picturesque pubs in the area. I think of the many children who starved because the salaries their fathers earned went to the whore houses and liquor stores in the

harbour. And I think of the young couples who tried to keep a clean and neat environment for their family in a tiny wooden house where they shared minimal living space with three or for other groups of poor and starving strugglers.

Standing on the mountain of Södermalm, those young dreamers notice how beautiful the city is - from a distance. And that is what I see as well: the story of of 19th century Stockholm is captivating, exciting, fascinating - from a distance. If I had to live through it myself, there would have been no power left to read, let alone write.

To see Stockholm with the eyes of an artist is a treat, and a privilege.

Stockholm, mon amour!

Amanda says

Kanske inte det mest SPÄNNANDE att läsa... men det är VIKTIGT. Det utspelar sig i Stockholm - mot slutet av 1800-talet - och handlar om människorna som stod i smutsen, arbetade tills de gick sönder och drömde om en rättvis framtid. Det här är vår historia. Det är det här vår idag blomstrande huvudstad grundar sig på. Det här är VIKTIGT. Läs den här boken eller läs på på annat håll. Det viktiga är att vi inte glömmer bort de här människorna som la grunden för en verklighet som vi idag ser som så självklar.

Erik Lindgren says

Great read. Coveres several themes: the evolution of Stockholm (physically), the evolution of Henning's family, the political development and the working conditions at the time and how that came about to change.

Erik Nygren says

En riktigt bra historisk roman, jag har alltid haft svårt att föreställa mig Sverige under den tid vi var ett av de fattigaste länderna i Europa. Men den här boken har hjälpt mig att måla upp en intern bild av det fattiga Sverige under industrialiseringen.

Ger en insikt från arbetarnas perspektiv hur livet var när dom svenska arbetarrörelserna, facken och socialistiska idéerna började spridas, och hur drömmen om bättre villkor även för fattiga började manifestera sig i praktiska aktioner, som var långt ifrån riskfria att stödja.

Marcus Lagré says

Om man ska kritisera Per Anders Fogelströms "Mina drömmars stad" för något, eller egentligen kritisera hela Stad-serien för, så är det möjligen den bitvis mycket sosse-idealiserade bilden av arbetaren. Men det är

inget som stör mig. Om man är så kall att man inte kan se förbi det och ta till sig de livsöden som Fogelström målar upp med fantastisk fingertoppskänsla, sammanvävt med författarens enorma kunskap om Stockholms historia, så måste man leva ett mycket knapert känsloliv.

Vi får följa Henning, som 1860 anländer till Stockholm för att söka ett nytt liv i staden. Ett liv som kommer bli både hårt och kort - medellivslängden för arbetare i Stockholm var på den här tiden ca. 35 år - trots att han är en skötsam och duktig och aldrig super.

Jag har läst hela bokserien, men ingen av delarna grep mig lika hårt som den första, och ingen annan bok har gjort mig så glad över att leva i den tid jag lever. Efter att ha läst den kände jag så enorm tacksamhet att ha en varm säng att sova i. Att jag aldrig behöver gå hungrig. Tacksam över min utbildning och hundra andra saker man bara tar för givet i det moderna livet.

Det är inte så många generationer sedan som min och de allra flestas tillvaro hade sett helt annorlunda ut. Att läsa Mina drömmars stad ger välbehövlig tillnyktring när man sitter och suktar efter ännu en pryl, en finare bostad, en nyare bil eller då man tjurar över allt man inte har råd med.

Det gör en tacksam över allt man har.

Ray says

Sämsta boken ever som jag tvingades läsa av min lärare. Trodde jag skulle dö av tristhet.
